

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Febr. 1886, kl. 1 e. m.

N:o 7.

Lag-Utskottets utlåtande i anledning af väckt motion om meddelande af bestämmelse, att inteckning i fastighet för fordran icke behöfver förnyas.

Lag-Utskottet har från Första Kammarén fått till sig hänvisad en af Herr A. T. Carlheim-Gyllensköld afgifven motion, N:o 4, så lydande:

»Då 10 år numera äro förlicha, sedan fastighetsböckerna började uppläggas, och derigenom de formella skäl torde vara undanröjda emot att borttaga intecknings för skuld förnyelse hvart 10:de år, då bevarandet och höjandet af fastighetskrediten är desto nödvändigare, ju sämre konjunkturerne äro, då intecknade servitut icke längre behöfva förnyas, samt då staten ganom sitt organ domaremakten en gång meddelat inteckning för skuld i fastighet, så synes mig att denna procedur bör vara tillfyllestgörande för att, intill dess att postponering eller dödande af inteckning skett, bevara inteckningens giltighet. Jag tillåter mig derföre hemställa,

att Riksdagen för sin del beslutar, att inteckning för skuld i fastighet icke behöfver förnyas.»

Motionären synes utgå från den förutsättning, att samtliga nu gällande inteckningar i fast egendom skulle vara införda i de uti förordningen den 16 Juni 1875 föreskrifna fastighetsböcker. Så är dock ingalunda förhållandet. Kongl. Maj:t har genom särskilda skrivelser medgifvit

anstånd med sådana böckers uppläggande i åtskilliga delar af riket, der förhållandena lagt hinder i vägen därför. Sålunda äro dylika böcker på vissa orter ännu ej ens upplagda och å andra orter hafva de endast en kortare tid varit förda. De formella skäl, som motionären anser hafva hindrat antagandet af den utaf honom nu föreslagna bestämmelsen, äro således icke undanröjda.

Mot borttagandet af föreskriften om förnyelse af penninginteckningar i fast egendom tala emellertid äfven andra skäl, hvilka också vid utarbetandet af nu gällande inteckningsförordning blifvit vederbörligen beaktade och uttalade. Utskottet kan i detta afseende hänvisa till hvad som blifvit anfördt i Lagbyråns motiv till det för 1875 års riksdag framlagda förslaget till förordning om inteckning i fast egendom, och vill här endast erinra, att inteckningsförnyelsens borttagande med nödvändighet skulle föranleda införande af ett s. k. mortifikationsförfarande, hvarigenom en fastighetsegare skulle kunna få en inlöst men förkommen inteckning dödad. Ett sådant förfarande saknas dock i vår lagstiftning och dess införande har icke blifvit af motionären föreslaget.

Utskottet finner sig sålunda böra hemställa,

att motionen icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 4 Februari 1886.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Hr Stråle, G. H., har begärt få här antecknad, att han icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.